

STS de 23 de desembre de 2008, recurs 153/2006

Situacions administratives i personal interí; conciliació de la vida laboral i provisió de llocs (accés al text de la sentència)

S'interposa recurs contenciós administratiu contra determinats preceptes del *Real Decreto 255/2006, de 3 de marzo, por el que se modifican el Reglamento General de Ingreso del Personal al servicio de la Administración General del Estado y de Provisión de Puestos de Trabajo y Promoción Profesional de los Funcionarios de la Administración General del Estado, aprobado por Real Decreto 364/1995, de 10 de marzo*, i el *Reglamento de Situaciones Administrativas de los Funcionarios Civiles de la Administración General del Estado, aprobado por Real Decreto 365/1995, de 10 de marzo*.

Quant a les situacions administratives, el sindicat recurrent al·lega que la norma és discriminatòria perquè no permet passar a una situació d'excedència voluntària per prestació de serveis en el sector públic al funcionariat interí i al personal laboral temporal. El TS desestima la pretensió amb base al raonament esgrimit per l'Administració. Aquesta argumenta que són nombrosos els casos en què l'accés a places de personal funcionari de carrera o laboral fix es realitza des d'una situació d'interinitat o temporalitat, i **la finalitat de la norma és evitar que aquests llocs quedin vacants de seguida quan hi hagi convocatòries d'accés, cosa que produiria disfuncions** en l'Administració i els interessos generals.

Quant a la provisió de llocs de treball, la norma estableix que en el barem de mèrits dels concursos es valoraran, com a màxim amb la mateixa puntuació que l'antiguitat, determinats mèrits relacionats amb la vida familiar, en concret: el destí previ del cònjuge funcionari, la cura de fills menors de dotze anys, i la cura d'un familiar fins al segon grau que no es pugui valer per si mateix i no desenvolupi activitat retribuïda. El sindicat recurrent manté que aquestes situacions de necessitat no es poden considerar com un mèrit perquè no estan relacionades amb la situació laboral del treballador. Tanmateix, el TS argumenta que la conciliació de la vida familiar, personal i professional és un factor que combat la discriminació per raó de sexe i, per tant, es troba en l'essència del principi d'igualtat. **La valoració d'aquests aspectes no és contrària a l'ordenament jurídic**, sinó que es fonamenta en l'art. 14 j) EBEP, el qual reitera els mandats constitucionals. La mesura **tampoc és contrària als principis de mèrit i capacitat perquè no opera en l'accés a la funció pública sinó en la provisió de llocs de treball**, de manera que només se'n podrà beneficiar qui ja va demostrar suficientment el seu mèrit i capacitat en el procediment selectiu d'accés a la funció pública.